

**ԲԱՆԿԱՅԻՆ ԳՈՐԾՈՒՆԵՈՒԹՅԱՆ ՌԵՍՈՒՐՍԱՏԱՐՈՂՈՒԹՅԱՆ
ԱՐԴՅՈՒՆԱՎԵՏՈՒԹՅԱՆ ԳՆԱՀԱՏՄԱՆ ՄՈՏԵՑՈՒՄՆԵՐԸ**

Առևտրային բանկերի գործունեության ռեսուրսների առանցքը ներգրավվող ֆինանսական միջոցներն են, որոնք, համակցվելով ոչ նյութական ակտիվների և աշխատակազմի հետ, ձևավորում են անհրաժեշտ ռեսուրսային բազան: Բանկերը մեծ ուշադրություն են արժանացնում ֆինանսական ռեսուրսների կառավարման հիմնահարցերին, քանի որ ռեսուրսային բազայի ձևավորման ճկուն քաղաքականության կիրառումը գերակա դիրքեր է ապահովում ֆինանսավարկային շուկայի մրցակցային միջավայրում: Հետևաբար՝ ռեսուրսների ներգրավման քաղաքականության մշակումը թիրախավորվում է ոչ միայն առևտրային բանկերի գործունեության անընդհատության ապահովմանը, այլև շուկայում մրցակցային դիրքերի բարձրացմանը: Ֆինանսական շուկաներում մրցունակության ապահովման նպատակով բանկերը ձգտում են ոչ թե պարզապես ներգրավվող ռեսուրսների քանակական ավելացմանը, այլ ավելի շատ որակական բնութագրիչների բարելավմանը, որպեսզի հնարավորինս ապահովեն գործունեության առավել բարձր շահութաբերություն, ներդրողների շրջանում առանձնացող գրավչություն, զարգացման կայունություն և իրացվելիության բարձր մակարդակ¹:

Այս առումով, բանկային գործունեության քննարկման ժամանակ արդեն իսկ կարևորվում է ռեսուրսատարողության գնահատումը, երբ պասիվները կառավարվում են ոչ միայն ռիսկերի կանխարգելման տեսանկյունից, այլև ֆինանսական շուկաներում բանկերի մրցակցային դիրքերի ապահովման նպատակադրումներով: Մակայն, մյուս կողմից, մասնագիտական գրականությունում «ռեսուրսատարողություն» տերմինը դեռևս լայն գործածություն չի ստանում և, մեր կարծիքով, մեկնաբանվում է ավելի նեղ ասպեկտով: Ռեսուրսատարողություն ասելով հիմնականում նկատի է առնվում առևտրային բանկերի պասիվների շրջանակը, որն ապահովում է առավել նվազ ռիսկային գործունեություն²:

¹ Годин А., Курилов Р., Ресурсная политика основа управления банков, //Вестник института экономики РАН, #2, 2009, стр. 38-42□

² Пронская Н.С., Гоголь Д.А., Оценка финансовой устойчивости банков с помощью математических моделей, //Финансы и кредит, # 8, 2010, стр. 26-29:

Սակայն, առևտրային բանկի կայուն զարգացման հայեցակարգը չպետք է կառուցել միայն ռիսկերի կառավարման քաղաքականության սկզբունքներով, քանի որ, ունենալով Բազելյան սկզբունքներով սահմանված կապիտալի համարժեքության և իրացվելիության համապատասխան որակական բնութագրիչներ¹, սակայն չձևավորելով մրցակցային ռիսկերին դիմակայելու ռեսուրսային որակական անհրաժեշտ մակարդակ, առևտրային բանկերը պարզապես դուրս են մղվում ֆինանսական շուկայից՝ չդիմանալով մրցակիցների ճնշումներին²:

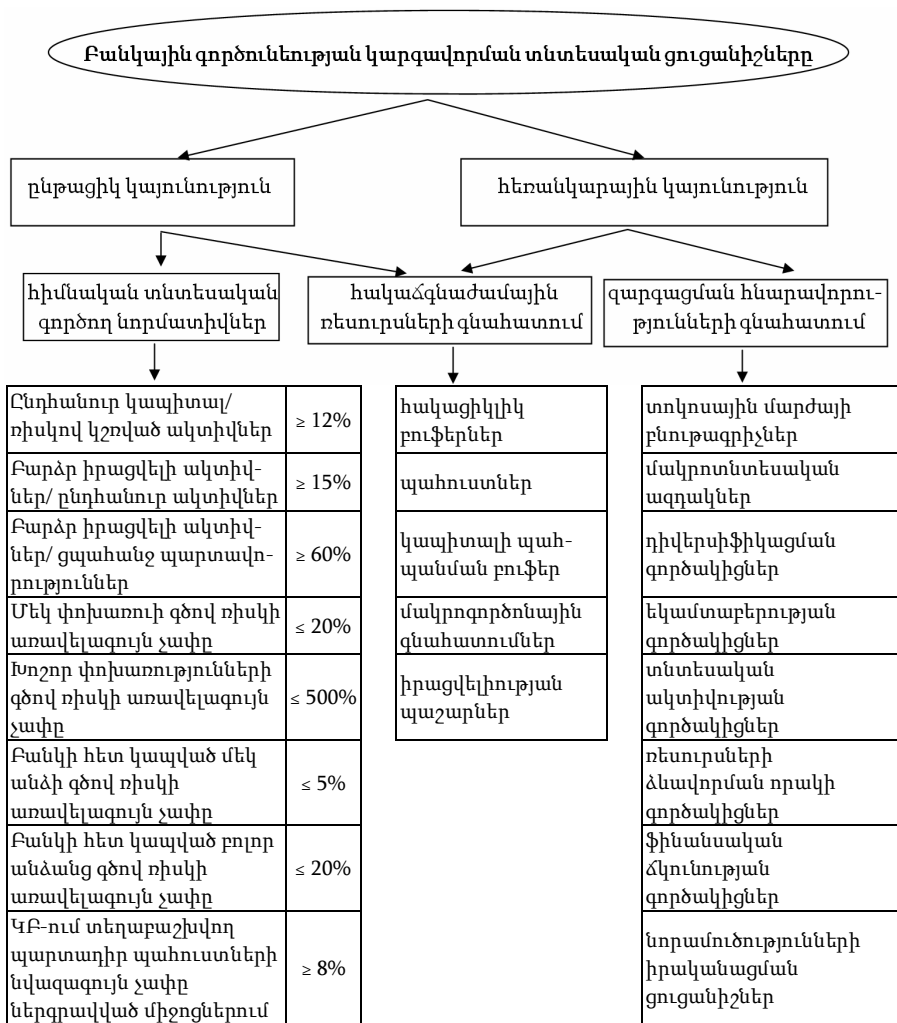
Այս նկատառումով, մասնագիտական գրականությունում առաջարկվում է ՀՀ առևտրային բանկերում կենտրոնական բանկի կողմից սահմանված ֆինանսատնտեսական նորմատիվներին զուգահեռ կիրառել լրացուցիչ տնտեսական ցուցանիշներ, որոնք ոչ միայն կգնահատեն ճգնաժամերին դիմակայելու կազմակերպության ֆինանսական ռեսուրսները, այլև բանկի հետագա զարգացման հնարավորությունները (գծապատկեր 1): Բնականաբար, նման մոտեցումը պայմանավորված է ֆինանսական շուկայի գլոբալացման ներկայիս տեմպերով, որը ստիպում է առևտրային բանկերին ֆինանսական շուկայում ներկայանալ ոչ միայն գործունեության կայունության, այլև գործարարության արդյունավետության տեսանկյունից:

Ընդ որում, դասական իմաստով բանկի կայուն զարգացումը պետք է դիտարկվի ոչ թե որպես բանկային գործունեության ֆինանսական բնութագրիչների ընդունելի ընթացիկ իրավիճակ, այլ որպես բանկի կողմից ֆինանսական ռեսուրսների ներգրավման և տեղաբաշխման այնպիսի որակական միջավայր, որը թույլ կտա տեսանելի ապագայում ապահովել մրցակցային տնտեսավարման ընթացք: Հենց այս առումով էլ մասնագիտական գրականությունում առաջարկվում է բանկային համակարգում կիրառել հեռանկարային կայունության ցուցանիշների համախումբ՝ ուղղված մրցունակության նպատակադրումների հասանելիության գնահատմանը³:

¹ ՀՀ ԿԲ խորհրդի 9 փետրվար 2007 թ. թիվ 39-Ն «Բանկերի գործունեության կարգավորումը, բանկային գործունեության հիմնական տնտեսական նորմատիվները» կանոնակարգ 2-ը հաստատելու մասին որոշում:

² Корченко Ю. Е., Финансовые ресурсы банка в системе финансирования его деятельности, //Вестник Саратовского государственного социально-экономического университета, 2008, #3, стр. 44-46□

³ Վարդապետյան Ն.Ս., Առևտրային բանկերի կայուն զարգացումը տնտեսական ցուցանիշներով գնահատելու մոտեցումները //Հայաստան, ֆինանսներ և էկոնոմիկա, #6 (156), 2013, էջ 38-39□

Գծապատկեր 1. Տնտեսական նորմատիվների դասակարգումը բանկի կայուն զարգացման տեսանկյունից¹

Ուսումնասիրությունները ցույց են տալիս, որ վերջին տարիներին ՀՀ-ում գործող ոչ բոլոր առևտրային բանկերն են ապահովում շահույթի

¹ Վարդապետյան Ն.Ս., Առևտրային բանկերի կայուն զարգացումը տնտեսական ցուցանիշներով գնահատելու մոտեցումները // Հայաստան, ֆինանսներ և էկոնոմիկա, #6 (156), 2013, էջ 38-39:

կուտակման համարժեք դինամիկա (տե՛ս աղյուսակ 1): Նրան մի մասը, շահույթի կուտակումները ուղղորդում է նորարարական միջավայր, իսկ մյուս մասը ամրապնդում է ֆինանսական կայունության պաշարը:

Աղյուսակ 1

Շահույթի կուտակման դինամիկան ՀՀ առևտրային բանկերում (%)¹

	Բանկեր	Աճ/անկում 31.12.16	Աճ/անկում 31.12.15	Աճ/անկում 31.12.14
1	Ամերիաբանկ	23,89	59,69	7,56
2	Բնեկորբանկ	36,20	45,86	46,66
3	Արդշինբանկ	-74,16	183,76	45,58
4	Ակբա-կոեդիտ Ագրիկոլ	205,18	13999,54	1718,93
5	Անելիք Բանկ	282,15	1882,92	1172,97
6	Արմավիսբանկ	12,29	97,90	73,22
7	Կոնվերս Բանկ	131,70	646,45	75,81
8	Արցախբանկ	36,34	-53,24	311,40
9	Արարատ բանկ	89,06	118,73	-27,56
10	Հայբիզնեսբանկ	23,22	45,88	-47,39
11	Մելլաթ բանկ	73,08	162,56	707,46
12	Արմէկոնոմ բանկ	162,45	244,88	89,69
13	Եվոկա բանկ	-2,17	3,41	-3,12
14	Բիբլոս Բանկ Արմենիա	515,57	130,23	158,77
15	Յունիբանկ	173,90	-33,59	-38,49
16	ՎՏԲ-Հայաստան Բանկ	-53,35	13,49	-69,01
17	HSBC Բանկ Հայաստան	19,11	-223,76	-220,95
		15,56	46,49	87,27

Այս առումով, բանկային համակարգում ռեսուրսատարողունակությունը մեր կողմից ընկալվում է որպես ֆինանսական ռեսուրսների ձևավորման որակական այնպիսի մակարդակ, որի դեպքում, կայունությունից բացի, ապահովվում է նաև գործունեության մրցունակությունը: Հետևաբար, արդյունավետ ռեսուրսատարողություն ասելով պետք է հասկանալ ֆինանսական ներգրավումների կազմի և կառուցվածքի որակական նոր մակարդակ, որը իր մեջ ներառում է բանկի մրցունակ գործունեության իրատեսական հնարավորություններ: Այս դեպքում արդեն առևտրային բանկերի ֆինանսական ռեսուրսները ներկայացվում են ոչ միան որպես

¹ Экспресс-рэнкинг банков Армении, // Арминфо, #93, 24.01.2018□

դրամական միջոցների շրջանակ¹, որոնք ուղղորդվում են բանկային կայուն գործունեության ապահովմանը և ձևավորում վերջինիս համար անհրաժեշտ ու բավարար ակտիվներ, այլև ռեսուրսային բազան գնահատվում է ըստ մրցունակության աստիճանի բարձրացման նպատակայնության: Ուստի, կառավարման արդյունավետության տեսանկյունից ռեսուրսատարղունակության գնահատման հիմքում պետք է դնել ոչ միայն ներգրավվող ֆինանսական միջոցների բավարար և անհրաժեշտ քանակը, այլ ներգրավման աղբյուրների որակը: Ներկայումս անգամ խոշոր առևտրային բանկերը, որոնք տիրապետում են համեմատաբար խոշոր ֆինանսական միջոցների, չեն կարողանում մրցակցային ճկունություն ցուցաբերել միջին բանկերի նկատմամբ, որոնք օպտիմալացրել են իրենց ֆինանսական ռեսուրսների փոքրածավալ կառուցվածքը և ստեղծել ֆինանսական միջոցների հավաքագրման գրավիչ միջավայր:

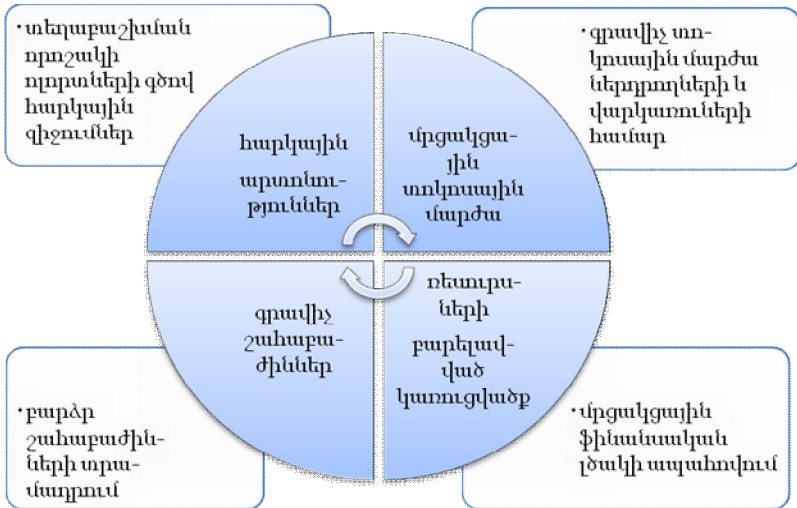
Ներկայումս առևտրային բանկերում արդիական է համարվում ֆինանսական ռեսուրսների դիվերսիֆիկացման շրջանակի ընդլայնումը, համեմատաբար էժան և հուսալի ռեսուրսային աղբյուրների որոնումը ինչպես նաև ռեսուրսային կայուն բազայի ապահովումը²: Այս առումով, կարևորվում է ռեսուրսների ներգրավման գրավչության մթնոլորտի ապահովումը, որին ձգտելիս առևտրային բանկերը պետք է կիրառեն ճկուն մարտավարական և ռազմավարական քաղաքականություն՝ հաշվի առնելով կառավարման թե՛ ներքին, և թե՛ արտաքին միջավայրի վրա ներազդելու ազդակները (տե՛ս գծապատկեր 2):

Առևտրային բանկերի ռեսուրսային բազայի կայունության նպատակով նպատակահարմար ենք համարում ֆինանսական ինովացիոն գործիքների կիրառման դեպքում կիրառել հարկային զիջումներ: Այսպես, ներկայումս «երկար փողերի» ձևավորման գործընթացում առանցքային է համարվում հիփոթեքային ակտիվների արժեթղթավորումը, որը ՀՀ-ում իրականացվում է մասնագիտացված հիմնադրամի միջոցով («Վարկային պորտֆելի արժեթղթավորման հիմնադրամ I»): ՀՀ օրենսդրությունն անդրադառնում է բանկերի կողմից թողարկվող արժեթղթերի գրավչության նշանակությանը, նշելով, որ գրավչության միջոցը չպետք է վտանգի

¹ Վարդապետյան Ն.Ս., Բանկի իրացվելիության նորմատիվները և դրանց դերը բանկի ֆինանսական կայունության ապահովման գործընթացում //Մոնիթինգ-տնտեսական զարգացման արդի հիմնախնդիրները ՀՀ-ում, հանրապետական գիտաժողովի նյութեր, ՀՀ ԳԱԱ «Գիտություն» հրատ, 2011, էջ 144-149:

² Нетерина Е.А., Солдатов Е.В., Клиенториентированный подход к управлению коммерческим банком, //Финансы и кредит, #7, стр. 16-19, 2012 □

ներդրողների շահերը¹, սակայն հարկային քաղաքականությունը դեռևս չի օժանդակում ֆինանսական ռեսուրս հանդիսացող պարտատոմսերի վաճառքի խրախուսմանը՝ սահմանելով հարկման դրույքաչափերի որոշակի արտոնություններ:

Գծապատկեր 2. Ֆինանսական ռեսուրսների ներգրավման գրավչության միջավայրի ապահովումը առևտրային բանկերում²

Մյուս կողմից, եթե Հարկային օրենսգրքով սահմանվում են հարկային արտոնություններ արժեթղթավորող հիմնադրամի համար, ապա առևտրային բանկերին ակտիվների արժեթղթավորման հենքով պարտատոմսերի վաճառքից ստացվող եկամուտների գծով շահութահարկի արտոնություններ չեն տրամադրվում³: ՀՀ հարկային օրենսգրքով սահմանված է նաև, որ «Ակտիվների արժեթղթավորման և ակտիվներով ապահովված արժեթղթերի մասին» ՀՀ օրենքի հիման վրա ստեղծված արժեթղթավորման հիմնադրամի հարկման բազայի նկատմամբ շահութահարկը հաշվարկվում է 0,01% դրույքաչափով⁴:

¹ «Ակտիվների արժեթղթավորման և ակտիվներով ապահովված արժեթղթերի մասին» ՀՀ օրենք, 2008, հոդված 32, կետ 2:

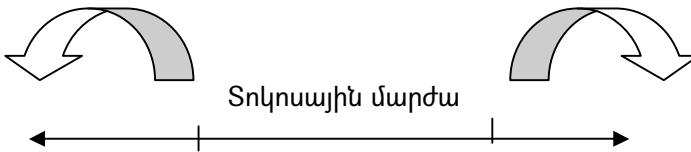
² Կազմվել է հեղինակի կողմից:

³ ՀՀ Հարկային օրենսգիրք, հոդված 126:

⁴ ՀՀ Հարկային օրենսգիրք, հոդված 125, կետ 2:

Առևտրային բանկերի ռեսուրսների տեղաբաշխման գրավչության աստիճանը կբարձրանա նաև այն դեպքում, երբ հարկային արտոնություններ սահմանվեն լիզինգային պայմանագրերի, կրթական վարկերի տրամադրման, միկրովարկերի տեղաբաշխումների գծով, որոնք կնպաստեն ֆինանսական միջոցների տեղաբաշխումների դիվերսիֆիկացման ընդլայնմանը և նոր որակ կհաղորդեն ռեսուրսային բազայի տարողունակության ձևավորմանը:

Բանկային գործունեության ռեսուրսատարողունակության որակի վրա իր նշանակալից ազդեցությունն է թողնում մրցակցային տոկոսային մարժայի կիրառումը: Շահույթը մեծացնելու ակնկալիքներով առևտրային բանկերը ձգտում են ընդլայնել տոկոսային մարժայի սահմանները (տոկոսային ծախսերի գծով՝ դեպի ձախ, իսկ տոկոսային եկամուտների գծով՝ դեպի աջ):

Սակայն բանկի գերշահույթներ ստանալու «ախորժակը» զսպում է շուկայական մրցակցային միջավայրը: Եթե առևտրային բանկերը ներգրավվող միջոցների տոկոսային ծախսը տեղափոխում են դեպի ձախ, կորցնում են արտաքին գործընկերներից (ավանդատուներ, ներդրողներ, վարկատուներ) ֆինանսական ռեսուրսների բազայի ձևավորման գրավչությունը, քանի որ վերջիններս կորցնում են ակնկալվող եկամուտները, իսկ բանկը, իր հերթին, կորցնում է ֆինանսական ռեսուրսների ձևավորման աղբյուրներ: Մյուս կողմից, եթե առևտրային բանկերի կողմից տեղաբաշխվող միջոցների տոկոսային եկամտի դրույքաչափն է բարձրանում (տոկոսային մարժայի սահմանը մեծանում է՝ եկամտային դրույքաչափը տեղափոխելով դեպի աջ), ապա վարկատուները չեն ցանկանում բարձր տոկոսներով վարկ վերցնել և դիմում են այլ բանկերի:

Այս առումով կարևորվում է առևտրային բանկերի կողմից ներգրավվող և տեղաբաշխվող ֆինանսական ռեսուրսների մրցակցային դրույքաչափերի որոշումը, երբ բանկը սահմանում է ռեսուրսատարողունակության կոնկրետ շրջանակ և շուկայական միջավայրին համահունչ տոկոսային մարժա: Այսպես, եթե հաջորդ տարվա համար բանկը նպատակադրվում է տեղաբաշխել 320 մլն դրամի վարկ և ներգրավել առնվազն 15%-ով ավելի ռեսուրսներ՝ սահմանելով տոկոսային մարժան 6% և

ակնկալվող տոկոսային եկամուտը 15 մլն դրամ,¹ ապա տեղաբաշխվող և ներգրավվող ռեսուրսների մրցակցային դրույքաչափերը (համապատասխանաբար X և Y) կկազմեն երկու անհայտով ստորև հավասարումների համակարգի արմատները.

$$\begin{cases} x = y - 0,06 \\ 320y - 320.1,15.x = 15 \end{cases} \quad \begin{cases} y = 0,1475 \\ x = 0,0875 \end{cases}$$

Հետևաբար, նախատեսվող շահույթի և տոկոսային մարժայի պայմաններում առևտրային բանկը ռեսուրսատարողության որակական կազմի բարելավման ուղղությամբ ներգրավվող ֆինանսական միջոցների համար կսահմանի 8.75%, իսկ տեղաբաշխվող միջոցների համար՝ 14,75% մրցակցային դրույքաչափ:

Առևտրային բանկերի ռեսուրսային բազայի ձևավորման կարևորագույն աղբյուր են հանդիսանում հիմնադիրների կողմից կատարվող ֆինանսական ներարկումները: Սակայն, հիմնադիրները, ձգտելով բարձրացնել բաժնետոմսերի գրավչությունը և շահաբաժինների հատույցը, «գոհաբերում են» գործարարության զարգացման ֆինանսական հնարավորությունները: Ուստի, մի կողմից, հիմնադիրները փորձում են մեծացնել վճարվող շահաբաժինները, իսկ մյուս կողմից՝ բանկի մենեջմենթը ձգտում է ստացված շահույթը հնարավորինս ուղղորդել բանկային գործունեության ընդլայնմանը: Հետևաբար, անհրաժեշտություն է ձևավորվում առևտրային բանկերի ռեսուրսատարողությունը ձևավորել փոխզիջումային տարբերակով, ֆինանսական ռեսուրսների կազմն ու կառուցվածքը որոշելիս վարչական աշխատակազմի և հիմնադիրների շահերի ներդաշնակեցման ճանապարհով:

Ներտնտեսական շահերի փոխզիջումային հենքով ֆինանսական ռեսուրսների բազայի ձևավորումը մասնագիտական գրականությունում քննարկելիս բերվում են մի շարք սահմանափակումներ: Այս դեպքում առանցքային քննարկման առարկա է դառնում զուտ շահույթը, որը ձևավորվում է որոշակի սահմաններում՝ բավարարելով գործարարության տարբեր շահառուների նպատակադրումները:

Այսպես, առևտրային բանկի մենեջմենթը նպատակադրում է սահմանել տոկոսային ծախսերի փոխհատուցման առավելագույնը 2.0 գործակից, իսկ հիմնադիրները հակադարձում են՝ պնդելով, որ շահաբաժինների փոխհատուցման գործակիցը չպետք է փոքր լինի 3.5 գործակից: Գործարարության ընդլայնման նպատակով բանկի խորհրդի նախագահը

¹ Խաչատրյան Ն., Հանրամատչելի տնտեսագիտություն, «Էդիթ Պրինտ», Երևան, 2017, էջ 98:

առաջադրում է գործարարության զարգացման համար ֆինանսական ռեսուրսների ապահովման նպատակով ինքնաբավարարության ցուցիչ առնվազն 45% հասանելիություն¹: Եթե առևտրային բանկը նախատեսում է հաջորդ տարի ունենալ ֆինանսական արդյունքների ձևավորման հետևյալ պատկերը (մլն դրամ)՝

տոկոսային ծախսեր	-	120 000
տոկոսային ծախսեր	-	(110 000)
ոչ տոկոսային ծախսեր	-	(8 000)
շահութահարկ	-	(400)
զուտ շահույթ	-	1 600
շահաբաժին	-	(1 000)
մնացորդային շահույթ	-	600

ապա զուտ շահույթի սահմանները, որոնք փոխզիջումային միջավայր կձևավորեն ռեսուրսատարողունակության շրջանում, կորոշվեն հետևյալ անհավասարությունների համակարգով.

$$\left\{ \begin{array}{l} (զուտ \text{ շահույթ} + 400 + 8000)/8000 < 2.0 \\ (զուտ \text{ շահույթ}) / 1\,000 < 3.5 \\ (600 / (զուտ \text{ շահույթ} + 1000)) > 0,45 \end{array} \right. \quad \left\{ \begin{array}{l} \text{զուտ շահույթ} < 7\,600 \\ \text{զուտ շահույթ} < 3\,500 \\ \text{զուտ շահույթ} > 555.5 \end{array} \right.$$

Այսպիսով, առևտրային բանկերում ֆինանսական ռեսուրսատարողության գնահատումը կառավարման արդյունավետության տեսանկյունից առաջարկում ենք իրականացնել հետևյալ ուղղություններով.

Առաջին. պասիվները անհրաժեշտ է կառավարել ոչ միայն ռեսուրսաբավության տեսանկյունից՝ դրանով մեղմելով բանկային գործունեության ռիսկերի ձևավորման կանխարգելումը, այլև իրականացնել կառավարչական որոշումներ՝ ուղղված ֆինանսական ռեսուրսների որակական կազմի բարելավմանը, մրցակցային տոկոսային մարժայի ձևավորմանը, տնտեսական ակտիվության և եկամտաբերության բարձրացմանը:

Երկրորդ. ֆինանսական ռեսուրսների ձևավորման գործընթացը պետք է կազմակերպել առևտրային բանկերի կառավարման տարբեր սուբյեկտների շահերի փոխզիջումային տարբերակների հենքով՝ բանկային գործունեության ռեսուրսային աճի հնարավորությունների օգտագործման գծով կառավարչական որոշումների ընտրություն իրականացնելով բանկի մրցունակության աստիճանի բարձրացման, ռեսուրսների ներգրավման

¹ Գևորգյան Ջ., Ֆինանսական վերլուծության խնդիրներ, «Էդիթ Պրինտ», 2012, էջ 12-14:

արդյունավետ քաղաքականության իրականացման և շահաբաժինների բաշխման գրավչության ապահովման միջև:

ԲԱՆԿԱՅԻՆ ԳՈՐԾՈՒՆԵՈՒԹՅԱՆ ՌԵՍՈՒՐՍԱՏԱՐԴՐՈՒԹՅԱՆ ԱՐԴՅՈՒՆԱՎԵՏՈՒԹՅԱՆ ԳՆԱՀԱՏՄԱՆ ՄՈՏԵՑՈՒՄՆԵՐԸ

ՄԻՔԱՅԵԼ ՍԵՐԱԿՈՎԻՉ ԶԱՎԱԴՅԱՆ

ՀՀ ԳԱԱ Մ. Քոթանյանի անվան տնտեսագիտության ինստիտուտի ասպիրանտ

Համառոտագիր: Մրցակցային գործունեության պայմաններում առևտրային բանկերն առավելապես շահագրգռված են ներգրավված ֆինանսական ռեսուրսների շրջանակների ընդլայնմամբ ֆինանսական կայունության բարելավման մեջ: Սակայն ներկայիս շուկայական պայմանները պահանջում են առևտրային բանկերի ֆինանսական ռեսուրսների ոչ միայն քանակական, այլև որակական բնութագրիչների բարելավում: Հոդվածում առաջարկվել են ֆինանսական ռեսուրսների կառավարման արդյունավետության գնահատման եղանակներ՝ հիմնված առևտրային բանկերի մրցակցային դիրքերի բարելավման տեսանկյան վրա:

Բանալի բառեր. *կառավարման արդյունավետություն, ֆինանսական ռեսուրսներ, ֆինանսական շուկա, առևտրային բանկի մրցունակություն:*

ПОДХОДЫ К ИЗМЕРЕНИЮ ЭФФЕКТИВНОСТИ РЕСУРСОЕМКОСТИ БАНКОВСКОЙ ДЕЯТЕЛЬНОСТИ

МИКАЕЛ СЕДРАКОВИЧ ДЖАВАДЯН

аспирант Института экономики им. М. Котаняна НАН РА

Аннотация: В условиях конкурентной деятельности коммерческие банки больше всего заинтересованы в улучшении финансовой устойчивости, путем расширения круга вовлеченных финансовых ресурсов. Однако нынешние условия финансового рынка требуют улучшения не только количественного, но и качественного состава финансовых ресурсов коммерческих банков. В статье предлагаются пути оценки эффективности управления финансовыми ресурсами с позиции улучшения конкурентности коммерческих банков.

Ключевые слова: *эффективность управления, финансовые ресурсы, финансовый рынок, конкурентоспособность коммерческого банка.*

APPROACHES TO MEASURING THE EFFICACY OF RESOURCE-INTENSITY OF THE BANKING ACTIVITY

MIKAEL SEDRAK JAVADYAN

*Ph.D. Student, M. Kotanyan Institute of Economics
National Academy of Sciences, Republic of Armenia*

Abstract: In a competitive environment, commercial banks are mostly interested in ensuring financial sustainability with respect to increasing the number of sources to attract financial resources. However, the current level of sophistication of the financial market requires not only improvement of quantitative, but also qualitative characteristics of the financial resources of commercial banks. The article proposes methods for estimating the efficacy of the financial resource management that rely on the prospects of improving the competitive position of commercial banks.

Keywords: *Management efficacy, financial resources, financial market, competitiveness of the commercial bank.*